

PROJEKT

U S T A W A

z dnia .....

o zaokrągłaniu kwot płatności gotówkowych i kwot pieniężnych wyrażonych w złotych

Mając na celu usprawnienie i uproszczenie oraz zmniejszenie kosztów obrotu gotówkowego, uchwała się, co następuje.

Art. 1.

Ustawa określa zasady zaokrąglenia kwot płatności gotówkowych oraz ustalonych w przepisach prawa kwot pieniężnych, wyrażonych w złotych.

Art. 2.

Płatnościami gotówkowymi w rozumieniu ustawy są płatności pieniężne, wykonywane znakami pieniężnymi będącymi prawnym środkiem płatniczym, emitowanymi przez Narodowy Bank Polski.

Art. 3.

Przepisy ustawy stosuje się do płatności gotówkowych z wszelkich tytułów, w szczególności wynikających z praw i zobowiązań majątkowych (prywatnych i publicznych), w tym powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy, wykonywanych od tego dnia.

Art. 4.

Z dniem wejścia w życie ustawy kwoty płatności gotówkowych zaokrągla się w następujący sposób:

- 1) kwotę płatności kończącą się na 1 albo 2 grosze zaokrągla się w dół, do najbliższej wartości podzielnej przez dziesięć;
- 2) kwotę płatności kończącą się na 3 albo 4 grosze zaokrągla się w górę, do najbliższej wartości podzielnej przez pięć;
- 3) kwotę płatności kończącą się na 6 albo 7 groszy zaokrągla się w dół, do najbliższej wartości podzielnej przez pięć;
- 4) kwotę płatności kończącą się na 8 albo 9 groszy zaokrągla się w górę, do najbliższej wartości podzielnej przez dziesięć.

Art. 5.

1. Zaokrągleniu podlega kwota łączna należności (kwota końcowa), będąca przedmiotem wykonywanej płatności.
2. W przypadku gdy płatność dotyczy transakcji podlegającej opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, kwota łączna należności (kwota końcowa) obejmuje łączną kwotę podatku od towarów i usług.

Art. 6.

1. W dokumentach stwierdzających lub potwierdzających dokonanie płatności podlegającej zaokrągleniu, informację o kwocie wynikającej z dokonanego zaokrąglenia umieszcza się po informacji o kwocie łącznej należności.
2. W okresie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy, paragon fiskalny, faktura lub inny dokument wydrukowany przez kasę rejestrującą w rozumieniu przepisów określających kryteria i warunki techniczne, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące oraz warunki ich stosowania, nie musi zawierać informacji o zaokrągleniu dokonywanym na podstawie przepisów ustawy.

Art. 7.

1. Ustalone w przepisach prawa kwoty pieniężne wyrażone w złotych, z dniem wejścia w życie ustawy podlegają zaokrągleniu z mocy prawa w sposób określony w art. 4.
2. Zaokrągleniu, o którym mowa w ust. 1, podlegają także kwoty pieniężne wyrażone w złotych ogłaszane od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 8.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

UZASADNIENIE

1. Cel ustawy

Projekt ustawy o zaokrągleniu kwot płatności i kwot pieniężnych wyrażonych w złotych stanowi wynik prowadzonych od dłuższego czasu rozważań, konsultacji oraz towarzyszących im analiz i badań. Używane obecnie monety zostały wprowadzone do obiegu z początkiem 1995 r. w konsekwencji wejścia w życie ustawy o denominacji złotego. Od tego momentu nastąpiło jednak zmniejszenie siły nabywczej monet o najniższych nominałach, a stosowane końcówki cen w groszach (99 gr) mają w większości znaczenie marketingowe. W efekcie ponad 90 procent monet o najniższych nominałach pozostaje w rękach użytkowników, „ginąc” w obiegu i nie wracając do NBP. Utrzymywanie w obiegu odpowiedniej ilości monet o najniższych nominałach powoduje rosnące koszty zarówno po stronie NBP, jak też po stronie uczestników obrotu gotówkowego (koszty związane z posiadaniem odpowiedniego zapasu monet, ich przeliczaniem, przechowywaniem i transportowaniem).

Jako kluczowe argumenty przemawiające za wyeliminowaniem z obiegu bilonu o najniższych nominałach wymienić należy:

- uciążliwość transakcji dla społeczeństwa wynikająca z konieczności posiadania w portfelu dużej liczby monet o niskich nominałach i/lub przyzwolenia na wymuszone zaokrąglenie końcówek przez detalistów.
- nieproporcjonalnie wysokie koszty, w stosunku do wartości, przeliczania, sortowania, pakowania i transportu najniższych nominałów monet ponoszone przez banki komercyjne, firmy obsługi gotówki i przedsiębiorstwa handlowe.
- wysokie koszty corocznych zamówień monet o najniższych nominałach przez bank centralny, które w znacznej części nie pełnią funkcji transakcyjnych, ale „osiadają” w obiegu.

Wyżej wymienione zjawiska występowały we wszystkich krajach, które zdecydowały się na wyeliminowanie z obiegu monet o najniższych nominałach i są aktualne w Polsce, co wynika z badań opinii publicznej, opinii profesjonalnych uczestników obrotu gotówkowego oraz wysokich kosztów ponoszonych przez NBP.

Projekt zawiera regulacje, które bezpośrednio przyczynią się do zredukowania rosnącego kosztu produkcji monet o nominałach 1 gr i 2 gr, a tym samym wpłyną na wynik finansowy NBP (obecnie 95% rocznego zysku NBP odprowadzane jest do

budżetu Państwa). Operacja przyczyni się do uproszczenia i usprawnienia obrotu gotówkowego w Polsce. Istotny jest również wpływ uregulowań zawartych w projekcie na redukcję kosztów transakcyjnych dla uczestników obrotu gotówkowego związanych z obsługą niskich nominałów.

Oszczędności środków publicznych bezpośrednio wpłyną w dłuższym okresie także na oszczędności sektora komercyjnego (niższy koszt obsługi gotówki, skrócenie czasu transakcji), a także społeczeństwa (skrócenie czasu obsługi kasowej, „odciążenie” portfela, wyeliminowanie uciążliwości „długu” z powodu braku reszty).

Przygotowanie projektu ustawy poprzedzone zostało badaniami opinii publicznej przeprowadzonymi w latach 2009-2012 przez Narodowy Bank Polski. Zgodnie z ich wynikami 62 procent respondentów wskazuje na potrzebę wycofania z obiegu monet jedno i dwugroszowych. Zdecydowana większość badanych nagminnie doświadcza bowiem problemów związanych z rozliczaniem „końcówek” podczas dokonywanych płatności gotówkowych (wydłużony czas trwania transakcji, prośba sprzedającego o rezygnację z wydawanej reszty, prośba o odliczoną należność etc.). Zauważyć należy także, iż niemal co trzecia badana osoba przyznaje, że zdarza jej się gromadzić monety o najniższych nominałach i nie wykorzystywać ich do regulowania płatności.

Operacja wprowadzenia zasad zaokrąglania kwot do najbliższego nominału oraz wyeliminowania najniższych monet z obiegu przeprowadzona została m.in. w Szwecji (w 2009 r.), Danii (w 2008 r.), Izraelu (w 2008 r.), Czechach (w 2008 r.) oraz na Węgrzech (w 2008 r.). Państwa wprowadzające oceniły je jako udane i przebiegające zgodnie z oczekiwaniami. Należy podkreślić, że obawy związane z operacją m.in. wzrost inflacji, zakłócenia w obiegu gotówkowym wynikające z nieznanymi zasadami zaokrągleń, wysokie koszty dostosowania urządzeń nie zmaterializowały się, a stopień akceptacji zakończonego przedsięwzięcia z reguły był wysoki (np. Izrael – 80 procent wskazań).

Należy podkreślić, że z analiz przeprowadzonych w Instytucie Ekonomicznym NBP wynika, że wpływ projektowanej ustawy na sytuację finansową gospodarstw domowych powinien być znikomy. Również skalę ewentualnego wpływu na wskaźnik inflacji należy ocenić jako nieznaczną.

2. Informacja o obowiązującym stanie prawnym w zakresie objętym regulacją projektu ustawy

Kwestie będące przedmiotem projektowanej ustawy nie są uregulowane w żadnych aktach prawnych. O zaokrągłaniu kwot wspomina się jedynie sporadycznie, np. w ustawie Ordynacja podatkowa (regulacje te odnoszą się jednak ściśle do wąskiej dziedziny prawa podatkowego) oraz w ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Art. 227 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, iż centralnym bankiem państwa jest Narodowy Bank Polski, któremu przysługuje wyłączne prawo emisji pieniądza oraz ustalenia i realizowania polityki pieniężnej.

Ustawa o NBP stanowi w art. 31, że znakami pieniężnymi są banknoty i monety opiewające na złote i grosze, nie reguluje jednak „ustroju pieniężnego”. Ustrój ten został de facto uregulowany przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego (Dz. U. Nr 84, poz. 386 z późn. zm.). Zgodnie z art. 1 ust. 2 tej ustawy jednostka pieniężna o nazwie złoty, która została wprowadzona od dnia 1 stycznia 1995 r., dzieli się na 100 groszy.

Konstytucyjny monopol NBP na emisję znaków pieniężnych, potwierdzony w ustawach, rodzi również po stronie banku centralnego obowiązek zapewnienia dostępności znaków pieniężnych w stopniu umożliwiającym sprawny obrót gotówkowy, co związane jest bezpośrednio z realizacją art. 37 ustawy o NBP, mówiącego o organizowaniu gospodarki znakami pieniężnymi RP.

Projekt ustawy stanowi więc pierwszą regulację prawną dotyczącą zaokrąglenia kwot płatności gotówkowych oraz ustalonych w przepisach prawa kwot pieniężnych wyrażonych w złotych.

3. Konsultacje

Stanowisko profesjonalnych uczestników obrotu gotówkowego:

NBP zwrócił się do kluczowych stowarzyszeń zrzeszających banki, firmy obrotu gotówkowego i przedsiębiorstwa handlowe o oszacowanie kosztów pozostałych (poza NBP) uczestników obrotu gotówkowego i otrzymał następujące odpowiedzi:

Związek Banków Polskich: Środowisko bankowe popiera projekt wyeliminowania z obiegu monet 1 grosz i 2 grosze, ponieważ wpłynie to korzystnie na obniżenie kosztów obsługi gotówki oraz zużycie materiałów

eksploatacyjnych. „Proponowane rozwiązanie spowoduje znaczne oszczędności w procesie emisji, dystrybucji i obsługi bilonu w skali całej gospodarki”.

Polska Organizacja Firm Obsługi Gotówki: Przedsiębiorcy zrzeszeni w Polskiej Organizacji Firm Obsługi gotówki w pełni popierają starania o uchwalenie ustawy o zaokrągleniach płatności do 5 groszy. „Czynności związane z przeliczaniem, sortowaniem i konfekcjonowaniem bilonu należą do najbardziej uciążliwych i czasochłonnych elementów procesu, a zatem każde ich ograniczenie dobrze służyć będzie usprawnieniu przebiegu usługi przeliczania gotówki. Niskie nominały monet jedno i dwugroszowych przy ich ilości i ciężarze angażują niewspółmiernie dużo nakładów w stosunku do możliwych do osiągnięcia przychodów z tytułu ich obróbki.”

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji w swoim stanowisku negatywnie ocenia podjęcie prac nad ustawą i podkreśla, że „zaokrąglenie cen końcowych transakcji doprowadziłoby do niezgodności w ewidencji księgowej towaru przyjęte do placówki handlowej z ewidencją sprzedaży klientowi, co przy ogromnej ilości transakcji wprowadziłoby problemy z rozliczaniem towarów a w konsekwencji do przekłamań księgowych.”

Należy jednak podkreślić, że projektowana ustawa nie dotyczy zaokrąglania poszczególnych cen towarów, w związku z tym nie wystąpią różnice pomiędzy ceną sprzedaży danego towaru widniejącą na półce a ceną sprzedaży tego towaru na dokumencie sprzedaży. Różnice z zaokrągleń pojawią się wyłącznie na poziomie płatności przez konsumenta kwoty końcowej, a więc maksymalnie 2 gr przy jednej płatności gotówkowej. Natomiast przy sprzedaży bezgotówkowej (np. kartą płatniczą) żadne różnice z tytułu zaokrągleń nie wystąpią. Konsekwencje zaokrąglania kwot płatności gotówkowych nie będą bardziej odczuwalne dla podmiotów gospodarczych niż obecnie stosowane przez nie zasady zaokrąglania kwot podatków określone w Ordynacji podatkowej.

4. Oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

A) Skutki społeczne

Mając na względzie wyniki badań opinii społecznej można stwierdzić, iż przedkładany projekt ustawy pozostaje w zgodzie z oczekiwaniami większości społeczeństwa. Przyczynić się ma bowiem do zmniejszenia trudności obiegu pieniężnego, przyspieszenia transakcji, odciążenia portfela oraz zminimalizowania problemu braku możliwości wydania reszty.

Ustawa może jednak być także postrzegana przez część społeczeństwa jako zmiana odbywająca się kosztem obywateli. Wynika to z obawy o wzrost cen z powodu ich zaokrąglania w górę oraz wystąpienia zakłóceń w obiegu gotówkowym w związku z nieznanymi zasadami zaokrągleń. Możliwe jest jednak zredukowanie tych obaw za pomocą społecznej kampanii informacyjnej, która w przystępny sposób przedstawi skutki wejścia w życie nowych regulacji.

B) Skutki gospodarcze

Analizując skutki gospodarcze wejścia w życie projektowanej ustawy należy wziąć pod uwagę, że jej przedmiotem jest jedynie część płatności dokonywanych w gospodarce w formie gotówkowej i w punktach sprzedaży. Projektowana ustawa swoim zasięgiem nie obejmuje wszelkich form bezgotówkowych transakcji, takich jak: płatności kartą płatniczą, płatności elektronicznych oraz tradycyjnych płatności bankowych.

Przeprowadzone w Instytucie Ekonomicznym NBP analizy wskazują, że wpływ projektowanej ustawy na sytuację finansową gospodarstw domowych powinien być znikomy. Zaokrąglenie kwot na rachunku zgodnie ze schematem zawartym w projekcie, według przeprowadzonych symulacji, spowoduje wzrost kwoty płatności przeciętnie o około 0,2 grosza (w najgorszym scenariuszu 0,33 grosza). Przy założeniu dokonywania zakupów (płatności gotówkowych) średnio raz dziennie, obciążenie pojedynczego konsumenta z tytułu zaokrągleń wyniesie 0,75 zł rocznie (w najgorszym scenariuszu – 1,20 zł). Kwota ta stanowi ok. 0,01 procent przeciętnych wydatków na osobę w gospodarstwie domowym, przez co w znikomym stopniu wpłynie na wzrost kosztów utrzymania.

Ze względu na to, że projektowana ustawa dotyczy zaokrąglania kwot płatności (sumy na rachunku), a nie jednostkowych cen produktów i usług, wydaje się, że jej wpływ na wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych (CPI) powinien być neutralny. Wynika to z faktu, że Główny Urząd Statystyczny (GUS) do obliczenia wskaźnika CPI bierze pod uwagę poziomy cen jednostkowych produktów, co oznacza, że ewentualne zaokrąglenia wartości płatności nie powinny mieć wpływu na notowania GUS, a co za tym idzie, nie będą miały odzwierciedlenia w publikowanym przez GUS wskaźniku.

Należy podkreślić, że wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje konieczności zaokrąglania cen jednostkowych produktów. IE NBP przeprowadził symulacje, jak mógłby się zmienić wskaźnik inflacji, gdyby jednak część sprzedawców zdecydowała się zaokrąglić ceny sprzedawanych przez siebie towarów i usług. Wyniki wskazują, że wówczas roczny wskaźnik CPI mógłby

dotychczas wzrosnąć od ok. 0,05 pp do ok. 0,15 pp w zależności od przyjętego scenariusza zaokrąglania cen. Taką skalę wpływu należy ocenić jako nieznaczną, a same zmiany cen z tytułu wejścia w życie projektu – jako mało prawdopodobne.

C) Skutki finansowe

Głównym skutkiem finansowym jest zredukowanie rosnącego kosztu produkcji monet o nominałach 1 grosz i 2 grosze oraz co się bezpośrednio z tym wiąże ze zmniejszonym popytem na wymienione nominały, z redukcją kosztów obsługi monet (transport, sortowanie, zaopatrzenie kas) ponoszonych przez NBP, banki oraz firmy posługujące się gotówką. Roczne koszty NBP związane z zakupem monet 1 i 2-groszowych wynoszą ok. 40 mln PLN. Jednocześnie z roku na rok rośnie ich emisja. O ile w 1996 r. w obiegu było ok. 0.47 miliarda sztuk monet 1-groszowych i ok. 0.27 miliarda sztuk monet 2 - groszowych, to na koniec września 2012 r. te wielkości wynosiły odpowiednio 4.6 i 2.3 miliarda sztuk. Roczna dynamika wzrostu obiegu w tych dwóch nominałach wynosi ok. 7-8 procent (dynamikę wzrostu obiegu monet przedstawia wykres zamieszczony na końcu uzasadnienia).

Proponowana zmiana łączy się z koniecznością poniesienia wydatków związanych z wprowadzeniem w życie nowych zasad obrotu gotówkowego, takich jak dostosowanie przez podmioty gospodarcze systemów finansowo-księgowych i handlowych oraz ewidencji sprzedaży dla celów podatkowych. Jednakże projektowana ustawa przewiduje, że w okresie 5 lat od dnia jej wejścia w życie dokument sprzedaży nie będzie musiał zawierać informacji o zaokrągleniu płatności gotówkowej (kwoty końcowej). W związku z tym podmioty gospodarcze będą mogły dostosować systemy i ewidencje lub wymienić odpowiednie urządzenia w dogodnym dla siebie momencie proponowanego 5-letniego okresu np. zbieżnym z wdrażaniem innych zmian lub z zakończeniem okresu amortyzacji urządzeń dotychczas użytkowanych.

Ponadto, zaokrąglanie kwot płatności gotówkowych i kwot pieniężnych będzie prowadziło do powstania różnic z zaokrąglenia, zarówno in plus, jak i in minus, które będą miały wpływ na rachunek zysków i strat podmiotów gospodarczych. Jednakże wpływ ten, z uwagi na obustronny kierunek i wzajemnie kompensujący się charakter różnic z zaokrąglenia (z założenia o niskiej wartości), nie powinien być istotny, w związku z czym nie powinien generować u podmiotów gospodarczych dodatkowych kosztów przekładających się na wzrost cen w gospodarce.

D) Skutki prawne

W projekcie tym przyjęto, że będzie on dotyczył zaokrąglania wszelkich płatności wyrażonych w złotych. Ma to wyeliminować trudności w precyzyjnym zdefiniowaniu przedmiotu ustawy i ewentualne późniejsze kłopoty przy jej stosowaniu. Założono też, że ustawa powinna dotyczyć zaokrąglania końcowej kwoty („do zapłaty”) za towary, czy też usługi, a nie cen jednostkowych, tj. za poszczególne towary i usługi.

5. Uzasadnienie dotyczące poszczególnych artykułów projektu

Art. 1 projektu

Artykuł ten określa możliwie najzwięźlej przedmiot projektowanej ustawy, informując o jej treści. Zgodnie z tym ogólnym przepisem ustawa określa zasady zaokrąglania: /1/ kwot płatności gotówkowych oraz /2/ ustalonych w przepisach prawa kwot pieniężnych.

Chodzi o kwoty płatności i kwoty pieniężne wyrażone w złotych (art. 1 projektu *in fine*), czyli w obowiązującej jednostce pieniężnej określonej przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego (Dz. U. Nr 84, poz. 386, z późn. zm.) – *vide* art. 1 i 2 tej ustawy.

Art. 2 projektu

Przepis ten dookreśla, że płatnościami gotówkowymi w rozumieniu ustawy są płatności pieniężne wykonywane znakami pieniężnymi, a więc płatności dokonywane z użyciem banknotów i monet, bowiem z takimi płatnościami wiążą się problemy obiegu znaków pieniężnych (opisane w innej części uzasadnienia), takie jak niski wskaźnik powrotu do obiegu i koszty związane z obiegiem znaków pieniężnych.

Tym samym spod zakresu płatności gotówkowych, w rozumieniu ustawy, wyłączone są płatności dokonywane czekiem gotówkowym (zob. art. 63 Prawa bankowego).

Jednocześnie mając na względzie wagę i powszechność projektowanej regulacji, dla uniknięcia ewentualnych wątpliwości w przepisie tym mowa jest wprost, że chodzi o płatności pieniężne wykonywane znakami pieniężnymi będącymi prawnym środkiem płatniczym emitowanym przez NBP.

Art. 3 projektu

Wykonywanie płatności gotówkowych, jako postać wykonania świadczeń („spełnienia świadczeń”), może dotyczyć należności (pieniężnych) z różnych tytułów.

Przepis art. 3 ma na celu objęcie przepisami ustawy płatności gotówkowych z wszelkich tytułów (tak prywatnych jak i publicznych), podobnie jak przepis art. 4 ust. 1 wspomnianej już ustawy o denominacji złotego, przewidujący przeliczenie *wszelkich praw majątkowych, a także zobowiązań i należności pieniężnych*. Różnica w zastosowanej terminologii wynika stąd, że projektowana ustawa dotyczy sposobu dokonania zapłaty gotówką.

Przewidziane w projektowanej ustawie *zaokrąglanie kwot* ma następować od dnia jej wejścia w życie i ma dotyczyć nie tylko zapłaty należności powstałych od tego dnia, ale także należności powstałych przed tym dniem, których zapłata wykonywana będzie od tego dnia (art. 3 projektu *in fine*).

Art. 4 projektu

Określony w art. 4 projektu sposób zaokrąglania uwzględnia fakt, że „granice” zaokrąglania wyznacza – w zależności od konkretnej kwoty - liczba 5 albo liczba 10 (1 złoty = 100 groszy). Np. kwota 15,02 zł podlega zaokrągleniu do 15 zł, kwota 15,07 zł podlega zaokrągleniu do 15,05 zł, a kwota 15,08 zł podlega zaokrągleniu do 15,10 zł.

Art. 5 projektu

Dla realizacji celów projektowanej ustawy istotne jest to, że dotyczyć ma ona sposobu dokonania zapłaty gotówką, a nie definicji ceny (cen).

Zaokrągleniu podlega łączna kwota należności (kwota końcowa), będąca przedmiotem wykonywanej płatności, a nie poszczególne ceny „składające” się na należność do zapłaty (art. 5 ust. 1). Jest to rozwiązanie prostsze - „jedno zaokrąglenie”, dotyczące jednej kwoty (kwoty łącznej) - i bardziej czytelne dla wykonujących płatności w powszechnym obrocie gotówkowym.

Analogiczne rozwiązanie przewidziano w przypadku płatności dotyczących transakcji podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. Konstrukcja przewidziana w art. 5 ust. 2 jest jednocześnie neutralna w odniesieniu do tego podatku.

Art. 6 projektu

Zaokrąglenie powoduje, że kwota „przed zaokrągleniem” różni się od kwoty po jej „zaokrągleniu” z tym skutkiem, że wykonanie płatności powinno dotyczyć

kwoty po dokonaniu zaokrąglenia. Informacja tego dotycząca jest istotna, w szczególności dla obrotu z udziałem konsumentów. Dlatego w art. 6 ust. 1 przewidziano umieszczanie tej informacji w dokumentach stwierdzających lub potwierdzających dokonanie płatności.

Dla ograniczenia skutków wprowadzenia takiego rozwiązania w art. 6 ust. 2 przewidziano swoisty przepis dotyczący funkcjonowania kas fiskalnych użytkowanych w dniu wejścia w życie ustawy, uwzględniający pięcioletni okres ich amortyzacji.

Art. 7 projektu

Przepisy zawarte w tym artykule mają służyć wyeliminowaniu płatności wykonywanych z użyciem monet o nominałach 1 grosz i 2 grosze. Nastąpi to poprzez zaokrąglenie ustalonych w przepisach prawa kwot pieniężnych w sposób określony w art. 4 (art. 7 ust. 1 projektu). Dzięki temu nie będzie konieczności dokonywania zaokrąglenia na etapie wykonywania płatności (*dokonywania zapłaty*).

Mechanizm przewidziany dla ustalonych w przepisach prawa kwot pieniężnych wyrażonych w złotych dotyczyć ma nie tylko kwot zawartych w przepisach już ogłoszonych (ogłoszonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy), ale także tych kwot, które zostaną ogłoszone od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy (art. 7 ust. 2 projektu). Analogiczne znaczenie miał ust. 6a dodany do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego (która co do zasady weszła w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.), poprzez art. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o zmianie ustawy o denominacji złotego (Dz. U. Nr 16, poz. 79), która weszła w życie „z mocą od dnia 1 stycznia 1995 r.”.

Art. 8 projektu

Wskazany termin wejścia w życie projektowanej ustawy ma charakter umowny, albowiem zależny jest od stanu przygotowania uczestników obrotu gotówkowego do stosowania proponowanych regulacji. Termin ten może być zmieniony w toku dalszych prac nad projektem.

6. Informacja o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.